
Wierzbowa, st. 1, gm. Wartkowice, woj. łódzkie, AZP 62-48/4

Informator Archeologiczny : badania 33, 95-96

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Święty Wojciech, st. 7, gm. Międzyrzecz, woj. lubuskie, AZP 51-14/22 – patrz: paleolit

TROSZYN POLSKI, st. 27, gm. Gąbin, woj. mazowieckie, AZP 52-55/93

- cmentarzysko ciałopalne (?) z późnego okresu halsztackiego i wczesnego okresu lateńskiego (?)

Ratownicze badania sondażowe prowadzone w dniach od 4 do 6 listopada 1999 roku, pod kierownictwem mgr Ewy Marii Dobek i mgr Zofii Zawadzkiej, na zlecenie Kierownika Delegatury Służby Ochrony Zabytków Województwa Mazowieckiego z siedzibą w Płocku. Finansowane przez Oddział Służby Ochrony Zabytków Województwa Mazowieckiego - Delegaturę w Płocku. Przebadano powierzchnię 12,5 m².

Stanowisko odkryto przypadkowo podczas prac polowych, prowadzonych przez właściciela działki. W trakcie inspekcji konserwatorskiej, przeprowadzonej w dniu 28 października 1999 roku - po odebraniu zgłoszenia o znalezisku - stwierdzono obecność zniszczonego, skrzynkowego grobu ciałopalnego. Stanowisko to nie było odnotowane w dokumentacji z badań powierzchniowych przeprowadzonych na tym obszarze w 1990 roku. Stanowisko położone jest na piaszczystej łasze (pierwotnie prawdopodobnie kępie) w obrębie terasy zalewowej, w dolinie rzeki Wisły. Prace archeologiczne, z uwagi na niesprzyjające warunki atmosferyczne ograniczono do wyeksplorowania zniszczonego grobu skrzynkowego (obiekt nr 1) oraz grobu kloszowego (obiekt nr 2), na który natrafiono w założonym wykopie sondażowym. Przeprowadzona prospekcja powierzchniowa wokół miejsca odkrycia w/w grobów pozwala przypuszczać, że w ich sąsiedztwie występują kolejne obiekty (groby?). Dalsze prace wstrzymano i zdecydowano o przeprowadzeniu szczegółowych badań wykopaliskowych w przyszłym sezonie.

Materiał znajduje się w archiwum Delegatury w Płocku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków Województwa Mazowieckiego.

Badania będą kontynuowane.

Truskolasy, st. 8, gm. Wręczyła Wielka, woj. śląskie, AZP 85-45/ - patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

WIERZAWICE, st. 18, gm. Leżajsk, woj. podkarpackie, AZP 99-80/19

- cmentarzysko grupy tarnobrzeskiej

Zostało odkryte przypadkowo w 1999 r., podczas prac ziemnych prowadzonych przez mieszkańców Wierzawic. Położone jest na terenie pól uprawnych w strefie zagrożonej dalszą zabudową wsi. W latach 1999-2002, ze względu na widoczne na powierzchni ziemi kości i płytko zalegające groby, zostały przeprowadzone ratownicze badania archeologiczne przez Małgorzatę Schild i Krzysztofa Ormiana. Finansowane przez Podkarpackiego WKZ i Uniwersytet Rzeszowski w Rzeszowie.

W trakcie prac rozpoznano 415 obiektów archeologicznych o różnym stanie zachowania. W zdecydowanej większości są to groby ciałopalne popielnicowe bardzo często wyposażone w wyroby metalowe z żelaza i brązu (szpile, skręty, bransolety). Na uwagę zasługują pozostałości trzech grobów szkieletowych z wczesnej fazy grupy tarnobrzeskiej, również bogato wyposażonych w przystawki i wyroby metalowe, które świadczą o różnych okresach użytkowania tego cmentarzyska.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Podkarpackim Biuletynie Konserwatorskim”.

WIERZBOWA, st. 1, gm. Wartkowice, woj. łódzkie, AZP 62-48/4

- osada kultury trzcinieckiej z II okresu epoki brązu
- cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego C-D

- cmentarzysko kultury pomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego
- osada kultury przeworskiej późnego okresu lateńskiego
- osada kultury prapolskiej

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez Jacka Błaszczyka (autor sprawozdania, Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez Uniwersytet Łódzki. Jedenasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 475 m².

Odkryto 17 grobów kultury łużyckiej (nr 172-188), 7 jam osadniczych (nr 55-62) i 2 paleniska (nr 5,6) kultury przeworskiej.

Wszystkie odkryte groby znajdowały się na niewielkiej głębokości (średnio 20-30 cm od powierzchni gruntu). Większość grobów była bardzo zniszczona. Wystąpiły dwie formy pochówków - popielnicowe (16 grobów) i jamowe (1 grób). W pobliżu grobów znajdowały się pojedyncze kamienie nietworzące zwartych bruków. W większości grobów z pochówkami występowały pojedyncze popielnice. Jedynie w grobie nr 173 natrafiono na 3 popielnice, a w grobie nr 175 znaleziono 2 popielnice. Wyposażenie grobów było skromne. W mniej zniszczonych grobach znajdowano obok popielnicy 1-2 przystawki. Na tym tle wyróżnia się zdecydowanie grób nr 181, w którym obok popielnicy ustawiona była bogato ornamentowana amfora, a pod popielnicą odkryto skupisko połamanych ozdób żelaznych i brązowych, (fragmenty naszyjników brązowych i żelaznych, szpila, bransolety żelazne, fragmenty fibuli żelaznej).

Wszystkie odkryte groby datować można na okres halsztacki C-D.

Jamy zaliczone do kultury przeworskiej, miały owalne kształty. Wymiary od 70 do 210 cm. W przekroju jamy miały kształt nieckowaty (zagłębione w całość do 110 cm). Wypełniska jam stanowił piasek o ciemno szarej lub brązowej barwie. Wewnątrz jam występowały ułamki ceramiki oraz fragmenty kości zwierzęcych. Odkryte obiekty datować można na późny okres lateński i okres rzymski.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Acta Universitatis Lodziensis Folia Archaeologica”.

Badania będą kontynuowane.

Wierzchłąd, st. 12, gm. Stargard Szczeciński, woj. zachodniopomorskie, AZP 33-09/34 – patrz: neolit

Wilkowice, st. 8, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 83-29/123 – patrz: wczesne średniowiecze

Wojkowice, st. 15, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 82-29/134 – patrz: neolit

WYSZYNA, st. 11, gm. Władysławów, woj. wielkopolskie, AZP 58-41/4 (numer na autostradzie A2-390)

- osada kultury łużyckiej (późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- ślad osadniczy z wczesnego średniowiecza
- ślad osadniczy z okresu nowożytnego

Archeologiczne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w listopadzie, przez Justyna Skowrona i Andrzeja Pelisiaka (Centrum Badań Archeologicznych przy Fundacji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu).

Do badań wykopaliskowych pozostał niedostępny południowy, leżący w pasie planowanej autostrady, pas stanowiska. Część północna stanowiska leży natomiast poza pasem autostrady i z tego powodu również nie była badana. Wykopaliskami objęto obszar 179,5 arów.